

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

“İlk” MÜSLÜMAN Kitle...

Allah'a (c.c) hamd olsun. O'na şükreder, O'ndan yardım ister, O'nun bağışlamasını dileriz. Eksiksiz tüm övgüler, Hamd, Alemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim, Din Gününün Sahibi Olan Allahû Teâla'ya. Salât ve Selâm, Alemlere Rahmet Olarak Gönderilen Peygamberimiz Efendimize, Temiz Ehl-i Beyti'ne ve Ashabına olsun ! . . .

“Size verilen şeyler, dünya hayatının geçimidir. İnanıp Rabb'lerine güvenenler için Allah'ın yanında bulunanlar daha iyi ve daha kalıcıdır.” (şura 36)

İlk müslüman kitle bütün içtenliğiyle iman etmişti.

İslam geldiği zaman canlı, etkin ve aktif bir iman tablosu meydana getirdi. Çünkü onlar kalpleri, ruhları ve bütün uzuvlar ile birlikte islama girmişlerdi.

Hidayet kendilerine belli olduktan sonra Resullaha zorluk çıkarmamış ve Allah elçisinin verdiği hükümde içlerinden en ufak bir sıkıntı görmemişlerdi. Hz. peygamber emrettikten sonra bir daha onlar için başka bir tercih imkânı kalmamıştı.

Nihayet öyle bir noktaya geldiler ki ruhlarındaki şeytani duygular tamamen silindi. Hatta kendi şahıslarını ilgilendiren duygular da içlerinde barınamaz oldu. Başkalarından uzaklaştıkları gibi kendi kendilerinden, çıkarlarından, kişisel endişelerinden uzaklaştılar.

Daha dünyadayken ahiret adamı oldular. Bu günden yarını yaşadılar.

Bir musibet karşısında paniğe kapılmadılar, feryadı basmadılar.

Nimet de şımartmadı onları.

Fakirlikten dolayı ezilmediler.

Zenginlik azgınlaştırmadı onları.

Ticaret onları oyalamadı.

Güçlü bir konuma gelince başkalarını küçümsemediler. Yeryüzünde büyüklenmek, bozgunculuk yapmak düşüncesinde değildiler.

İnsanlar için ideal ölçüler oldular. Kendileri, anne-babaları ve akrabaları aleyhinde de olsa Allah için şahitlikte bulunarak adalet ilkesinin somut örnekleri oldular.

Tüm yeryüzü ayaklarının altına serilmişti.

“İnsanlığın sığınağı, dünyanın koruyucuları ve Allah'ın dininin davetçileri olmuşlardı.”